

מאיר תאומי, שחקן
(1947-1898)

וניהל את אגודת אמני הבמה הראשונה בארץ וב-1935 יסד עם השחקנים מרים ברנשטיין-כהן ומיכאל גור את תיאטרון "קומדיה ארץ ישראלית". באותה שנה הצטרף אל משרד האמרגנות של האמרגן משה ולין שקיים מופעים בגן הוואי שעל שפת הירקון. הקים משרד אמרגנות ארמו"ן – אמנות, ריקוד, משחק ונגינה. עם ההצגות שבהן שיחק נמנות "שידוכים", "נורה", "האב", "הדיבוק", "אוריאל אקוסטא", "רביזור". עם ההצגות שביים נמנות "הזכייה הגדולה", "תעלולי סקאפן", "החטא", "עמך" ועוד. בשנות השלושים הופיע בסרטים "צבר" ו"זאת היא הארץ". ב-10 באוגוסט 1947 תקפה קבוצת ערבים את גן הוואי, ומאיר תאומי שהיה על הבמה באותו הזמן, נורה למוות יחד עם עוד שלושה אנשים שהיו במקום.

אחיו של מאיר תאומי, יעקב טימן, היה שחקן אף הוא שהופיע בתיאטרונים "הקומקום" ו"המטאטא". אחד משני בניו של תאומי המשיך את דרכו האמנותית: שחקן התיאטרון עודד תאומי.

נולד ברוסיה ובגיל חמש-עשרה עלה לארץ-ישראל ולמד בגימנסיה "הרצליה". בזמן השלטון הטורקי גורש מהארץ וחזר לעיר הולדתו, ושם היה פעיל ב"פועלי ציון". הצטרף ללהקת חובבים וחוג דרמתי בהדרכת שחקן "הבימה" יהודה רובינשטיין, שאמר עליו: "תאומי תפס מקום ראוי הודות לכישרונו, דיבורו הצח והנקי, תפיסת דמויות שונות בקלות, חופש ההרגשה על הבמה בפני קהל וכנות בעיצוב". למד משפטים לצד לימודי דרמה עד אשר עלה לישראל בפעם השנייה ב-1919 באנייה "רוסלאן", והתיישב בתל-אביב.

מאיר תאומי היה איש תיאטרון מובהק – שחקן, במאי וגם אמרגן. הוא לקח חלק פעיל בחיי התיאטרון בארץ בשנות העשרים: היה אחד ממייסדי "להקת בר כוכבא" – להקת התיאטרון הפרטית הראשונה בארץ; ויחד עם השחקן דוד דוידוב הקים את "תיאטרון עברי", התיאטרון המקצועי העברי הראשון בארץ-ישראל שבו פעל כשחקן, במאי ומנהל אמנותי. תאומי ביים הצגות בלהקות חובבים ויסד את התיאטרון הראשון בארץ לאמנות קלה – "אל-בכי". יסד